

hogy kap majd egy utolsó üzenetet, búcsúszt, valami emléket. De nem jött semmi. Paolo nem akarta sirattatni magát. Elment némán, összeszorított fogakkal.

Az asszony ott maradt még néhány napig. Egész nap csak ült és nézte a tengert. Azt hitte, egész életében gyászolni fogja szegény Paolót. Ennyivel tartozik az emlékének. Kicsinek, üresnek, jelentéktelennek érezte magát vele szemben. Paolo nagy lélek volt. Fölülállt minden kicsinyességen, tudott szeretni és meghalni. Ő? — se szeretni, se gyűlölni, se élni, se meghalni, se jó lenni, se rossz lenni nem tud. Csak nagyon közönséges . . .

Aztán ebbe is belefáradt. Lejárt az étterembe, a társalgóba, a tengerpartra, hogy embereket lásson és gondolatai másfelé terelődjenek. Ha megjelent valahol, suttogás támadt. A halott Paolo árnya járt mögötte. A férfiak leplezetlen kíváncsisággal, a nők irígységgel néztek rá. Kissé hiú is volt erre az érdeklődésre. Eleinte ugyan méltatlannak tartotta magát erre az utolsó ajándéokra, de aztán megszokta.

Maga is csodálkozott, hogy milyen gyorsan elmosódott benne Paolo alakja s milyen hamar lett belőle emlék. Néha végiggondolta magában együttlétük és a szörnyű tragédia minden részletét és várta, szinte erőltette, hogy meginduljanak könnyei. De száraz maradt a szeme és meg sem rezzen a szíve. Paolo végleg eltávozott.

A nyár utolját járta és egy hűvös, esős napon, mikor a bóra haragosan korbácsolta a rakoncátlan vizeket, az asszony is elutazott. Amint a vonat kanyarodott a hegyen, mégegyszer ránézett arra a sziklára és aztán — Paolo másodszor tűnt el a semmiségben.

Szendi János.

CSATAMEZŐN.

*Csatamezőn kétfélék ütköznek —
de bennem ütközik százfajta vággy.
Csupa ellenakaratok dübögnek —
az egyik a másik erébe vág
és a harmadikon vágta tovább.*

*S mint csatatér — Isten virágos földje —
amelyet áztatnak vérpatakok:
úgy piroslik lelkeim halottas völgye:
Az álmok lovukról lebuktak ott,
szörnyű háborúban elhulltak ott . . .*

*S halott álmok nagy fennakadt szemében
eszmélek a rettenetes romokra —
lerogyok . . .
majd elindulok setéten
s temetek, mint Kanizsay Dorottya . . .*

Nagy Emma.